

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

LÕPLIK
A6-0144/2005

11.5.2005

RAPORT

Põhiõiguste edendamine ja kaitsmine: siseriiklike ja Euroopa institutsioonide, sh Põhiõiguste ameti roll
(2005/2007(INI))

Kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon

Raportöör: Kinga Gál

SISUKORD

	lehekülg
EXPLANATORY STATEMENT	11
VÄLISASJADE KOMISJONI ARVAMUS	16
KULTUURI- JA HARIDUSKOMISJONI ARVAMUS	19
PÕHISEADUSKOMISJONI ARVAMUS	22
MENETLUS	25

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

mis käsitleb põhiõiguste edendamist ja kaitsmist: siseriiklike ja Euroopa institutsioonide, sh Põhiõiguste ameti rolli (2005/2007(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse riigipeade ja valitsusjuhtide poolt 29. oktoobril 2004 allkirjastatud põhiseaduse lepingut, mis sisaldab teise osana Euroopa Liidu põhiõiguste hartat;
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikleid 6 ja 7 ning põhiseaduse lepingu artikleid I-2 ja I-9;
- võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklit 13;
- võttes arvesse Euroopa Ühenduste Kohtu ja Euroopa Inimõiguste Kohtu otsuseid;
- võttes arvesse Euroopa Komisjoni teatist "Põhiõiguste amet – avaliku arutelu dokument" (KOM(2004)0693);
- võttes arvesse otsust, mille võtsid liikmesriikide esindajad vastu Euroopa Ülemkogu 12.–13. detsembri 2003. aasta Brüsseli istungil, rõhutades seda, kui oluline on koguda ja analüüsida inimõigustealaseid andmeid, eesmärgiga määratleda selles valdkonnas Euroopa Liidu poliitika, tugineda olemasolevale Euroopa Rassismi ja Ksenofoobia Järelevalvekeskusele ja laiendada selle mandaati selliselt, et muuta see inimõiguste ametiks;
- võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni algatusel 25.-26. aprillini peetud avaliku seminari "ELi põhiõiguste edendamise poliitika: sõnadest tegudeni või kuidas muuta õigused reaalsuseks?" tulemusi;
- võttes arvesse parlamendi 20. aprilli 2004. a resolutsiooni komisjoni teatise kohta, mis käsitleb Euroopa Liidu lepingu artiklit 7: Euroopa Liidu aluseks olevate väärtuste austamine ja edendamine¹;
- võttes arvesse parlamendi 28. aprilli 2005. aasta resolutsiooni inimõiguste aastaaruande kohta maailmas 2004. aastal ja ELi poliitikat selles valdkonnas²;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
- võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni raportit ning välisasjade komisjoni, arengukomisjoni ja põhiseaduskomisjoni arvamusi (A6-0144/2005),

Euroopa Liidu põhiseaduslik raamistik kui uus tõuge põhiõigustele

¹ Vastuvõetud tekstid, P5_TA(2004)0309.

² Vastuvõetud tekstid, P6_TA-PROV(2005)0150.

1. Leiab, et põhiõiguste tõhus kaitse ja edendamine on Euroopa demokraatia põhialus ning oluline tingimus Euroopa Liidu vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala kindlustamiseks;
2. viitab asjaolule, et põhiõiguste harta võtmine põhiseaduse lepingusse ning ELi tulevane ühinemine inimõiguste ja põhivabaduste kaitse Euroopa konventsiooniga (ECHR) toovad kaasa olulisi institutsioonilisi ja põhiseaduslikke muudatusi ning suurendavad oluliselt ELi juriidilist kohustust tagada, et põhiõigusi edendataks aktiivselt kõikides poliitikavaldkondades;
3. leiab, et Euroopa Liit määratleb end üha enam kui jagatud väärtustel põhinevat poliitilist ühendust ja laiendab edasi oma algset eesmärki olla selgelt turule orienteeritud;
4. leiab, et praeguseks pole mitmed Euroopa Liidu eesmärgid põhiõiguste edendamisest enam lahutatavad, näiteks need, mille sisuks on arendada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala, võidelda diskrimineerimise vastu, edendada läbipaistvust ning tagada andmete kaitse;
5. märgib, et seoses liidu pädevuse laienemisega on vaja põhiõigused ja isikuvabadused täielikult ellu rakendada ja neid järgida, ja uued terrorismivormid on veelgi suurendanud vajadust kindlustada kollektiivset kaitset; arvab seetõttu, et tasakaal isikuvabaduste ja kollektiivse kaitse vahel tuleb saavutada vastavate poliitikate abil, et muuta need kaks eesmärki ühilduvaks;
6. leiab, et on oluline jõustada asutamislepingutes ja uues põhiseaduses väljendatud väärtused;
7. märgib, et läbipaistvus on demokraatlik põhimõte, mis on oluline Euroopa Liidu ja selle kodanike, ühenduse kohtusüsteemi ja seadusandjate, ELi ja selle liikmesriikide ning ELi ja Euroopa Nõukogu vahelise suhte seisukohast;
8. märgib, et Euroopa Liit ja selle liikmesriigid jagavad inimõiguslast pädevust märgib, et Euroopa Liit ja liikmesriigid jagavad inimõiguslast pädevust ja peavad järelikult oma pädevuse piires järgima inimõigusi ja põhivabadusi kooskõlas lähimuspõhimõttega, võttes arvesse eespool mainitud 20. aprilli 2004. a resolutsiooni; soovib komisjonil tungivalt astuda samme, tagamaks kogu vajalikku koostööd ja abi veel enne, kui ta algatab õigusliku menetluse, et võimaldada liikmesriikidel ületada ühenduse õiguse ja liidu meetmete rakendamisel ettetulevaid probleeme; peab läbipaistvuse erilist taset liidu põhiõigustel põhinevate meetmete ülevõtmisel vältimatult vajalikuks;

Euroopa Liidu põhiõiguste alase poliitika suunas

9. Tervitab põhiseaduse lepingu allkirjastamist, kuivõrd see sätestab et Euroopa Kohus on täiesti pädev vabadusel, turvalisusel ja õigusel tugineva ala, ECHRiga ühinemise, põhiõiguste harta põhiseaduse lepingusse võtmise ja kaasotsustamismenetluse ulatuslikuma kasutamise osas, tõhustades seeläbi Euroopa Parlamendi rolli;

10. leiab, et põhiõiguste rakendamine on Euroopa poliitika eesmärk; sel eesmärgil peavad kõik Euroopa Liidu institutsioonid aktiivselt põhiõigusi edendama ja järelkult kaitsma ning arvestama neid ja nende piiriülest asjakohasust õigusaktide koostamisel ja vastuvõtmisel;
11. peab poliitiliselt vajalikuks nõuab, et iga uue poliitika, õigusloome ettepaneku ja programmiga kaasneks põhiõiguste arvestamist puudutav mõju hindamine; see hindamine peab moodustama osa ettepaneku põhjendusest;
12. tervitab põhiõiguste, diskrimineerimise vastu võitlemise ja võrdse kohtlemise küsimustega tegeleva volinike rühma moodustamist; palub komisjonil ja eriti põhiõiguste eest vastutavatel volinikel töötada välja põhjalik ja ühtne strateegia, mis kindlustaks, et põhiõigusi jälgitaks liidu poliitika kõikides valdkondades;
13. on seisukohal, et Euroopa Kohtu oli otsustav roll ühenduse ja liidu muutmisel õiguse "ühenduseks" ja liiduks, eriti riiklike ja Euroopa kohtunike vahelise viljaka dialoogi tulemusel seoses asutamislepingutes kohtule antud ülesandega anda eeltõlgendusi; toetab Euroopa Ülemkogu esitatud ettepanekut Haagis vastu võetud kavas tugevdada dialoogi kõrgemate kohtute ja liikmesriikide vahel, ja on seisukohal, et need sammud mitte ainult ei näita kõrgemate kohtute valmisolekut jagada oma kogemusi, vaid tähistavad ka sellise Euroopa avaliku poliitika algust, mis põhineb inimõiguste kaitse jagatud eesmärgil;
14. meenutab, et liikmesriikidel ja Euroopa Liidu institutsioonidel on eriõigus seaduse huvides Euroopa Kohtu poole pöörduda, ning leiab, et Euroopa Parlament peaks sedakaudu hakkama kodanike õiguste kaitsjaks, kui mõni Euroopa Liidu õigusakt peaks ähvardama põhiõigusi kahjustada;
15. kahetseb, et ühenduse ja liidu õiguse rakendamisel ilmutavad liikmesriigid üha enam vastumeelsust vastastikuse tunnustamise suhtes, ettekäändel, et ühes või teises liikmesriigis ei ole põhiõigused piisavalt kaitstud; meenutab Euroopa Kohtu kohtupraktikat sel alal¹ ning kutsub üles andma vajalikke selgitusi nii nende liikmesriikide ametivõimudel, kellelt nõutakse, et nad oma vastumeelsust üksikasjalikult põhjendaksid, kui ka nende liikmesriikide ametivõimudel, kes sellist informatsiooni nõuavad;

Koostöö riiklike inimõiguste institutsioonide ja riikide parlamentidega

16. võtab teadmiseks, et mitmetes liikmesriikides on loodud riiklikud institutsioonid põhiõiguste kaitseks ja edendamiseks, eriti arvestades ÜRO "Pariisi põhimõtteid"; palub teistel liikmesriikidel astuda samme selles suunas ning tagada riiklikele komiteedele ja instituutidele piisavad rahastamisallikaid, võttes muuhulgas arvesse, et nende organite üks ülesandeid on vaadata läbi valitsuste inimõiguste alane poliitika, et ennetada puudusi ja teha parandusettepanekuid, kuna tõhusus seisneb probleemide ennetamises, mitte üksnes nende lahendamises;
17. toetab liikmesriikide parlamentidega pideva dialoogi arendamist põhiõiguste küsimuses;

¹ Ühine kohtuasi C-187/01 ja C-385/01 Gözütok ja Brügger [2003] ECR I-1345.

18. on arvamusel, et andmete kogumine on esmatähtis, nagu ka metoodiline töö, mis võimaldab andmeid võrrelda ja analüüsida; leiab, et selles osas on olulised liikmesriikide institutsioonid;
19. on endiselt veendunud, et põhiõigusi saaks palju tõhusamalt kaitsta, kui kodanikud oleksid oma õigustest teadlikud ja neil oleks võimalik nõuda nende kaitsmist enne seda, kui on vajalik õiguslik sekkumine, ergutades enam nende osalust otsuste tegemisel ja elluviimisel; on arvamusel sellel eesmärgil põhiõigustega tegelevate riiklike komiteede ja instituutide loomine võimaldaks valitsusvälistel organisatsioonidel võtta nii selgemaid seisukohti kui ka tegeleda tõhusamalt üleskutsetega ja paljastada mitteõiguspäras kohtlemist; kinnitab taas oma seisukohta, et liikmesriikide valitsuse ja valitsusväliste organisatsioonide vahel peaks toimuma inimõiguslaste kogemuste vahetus;
20. leiab, et komisjon peaks pöörama tähelepanu korduvatele ja jätkuvatele inimõiguste – eelkõige selliste kodanikuõiguste nagu aktiivne ja passiivne õigus osaleda valimisprotsessides rikkumise – rikkumistele mõnedes liidu riikides, mida käsitletakse Euroopa Nõukogu inimõiguste ülemkomissari Alvaro Gil-Roblesi aruannetes;

Põhiõiguste kaitse põhimõtte laiendamine väljapoole Euroopa Liitu

21. on seisukohal, et põhiõiguste universaalsus ja jagamatus peab ergutama Euroopa Liitu ja selle liikmesriike suurendama selliste õiguste levimist oma suhetes kolmandate riikidega, seda ka liitumislepingute sõlmimisel kolmandate riikidega, ning selliste rahvusvaheliste organisatsioonide puhul nagu ÜRO, mis on alustanud reformiprotsessi, kus eriline rõhk on põhiõiguste kaitsele; rõhutab, et Euroopa Liit kui institutsioon peab mängima aktiivset osa sellise reformi elluviimisel, tugevdades oma väljapoole suunatud tegevust ja aidates kaasa ÜRO vastava raporti koostamisele;
22. teeb ettepaneku koostada institutsioonidevaheline tegevusjuhend, mis on kavandatud selleks, et muuta Euroopa Liidu välistegevus demokratiseerimise ja inimõiguste valdkonnas järjepidevamaks ja õiglasemaks; tegemist on sammuga, mille parlament oma 25. aprilli 2002. aasta resolutsioonis, milles käsitletakse komisjoni teatist parlamendile ja nõukogule Euroopa Liidu rolli kohta inimõiguste ja demokratiseerimise edendamisel kolmandates riikides, juba heaks on kiitnud¹; usub, et tegevusjuhend peaks reguleerima suhteid Euroopa Liidu ja nende 120 riigi vahel, mille suhtes praegu demokraatiat käsitlevat punkti kohaldatakse, nendevaheliste kõikvõimalike kokkulepete põhilise elemendina;
23. palub komisjonil lasta koostada põhjalik uuring sarnase struktuuri loomise vajaduse kohta (komisjonis või sellest väljaspool), mis tegeleks asjakohase demokraatiat ja inimõigusi käsitleva teabe hankimisega nendes maades, keda antud ameti tegevus ei hõlma, ja esitada see uuring koos ametit puudutava seisukohaga parlamendile;

Koostöö rahvusvaheliste inimõiguste organisatsioonidega

¹ Vastuvõetud tekstid, P5_TA(2002)0204.

24. meenutab Euroopa Nõukogu mitmesuguste järelevalvesüsteemide ja institutsioonide märkimisväärset rolli inimõiguste alal; nõuab tungivalt ELi institutsioonidel ja agentuuril tugineda sellele kogemusele, võttes kõnealuseid süsteeme arvesse nende integreerimisel võrgustikus töötamise, ja kasutada Euroopa Nõukogu poolt väljatöötatud standardeid ja tema töö muid olulisi tulemusi; on kindlalt veendunud, et see koostöö ei viiks ühegi ELi standardi langemiseni;
25. usub, et tuleks välja töötada toimiv koostöömudel ja, et Euroopa Komisjoni eelseisev seadusandlik ettepanek agentuuri kohta peaks sisaldama ameti ja teiste erinevate agentuuride pädevuste selget määratlust, kaasa arvatud Euroopa Nõukogu ja tulevase põhiõiguste ameti vaheline institutsionaliseeritud seos, seda nii kattumise vältimiseks kui tõhususe tagamise eesmärgil ametile kõigi vajalike sisendite andmiseks;

Amet kui tegevusvahend Euroopa Liidu inimõiguste poliitika jaoks tervikuna

26. märgib, et ameti loomine peaks aitama veelgi tõhustada liikmesriikide vastastikust usaldust ja tagama pideva Euroopa Liidu lepingu artiklites 6 ja 7 sätestatud põhimõtete järgimise ning agentuur peaks pakkuma kogu nõutavat teavet, mis on vajalik liidu õigusloomelise aktiivsuse, järelevalve rolli ja põhiõigustest tuleneva poliitilise teadlikkuse arendamiseks;
27. on seisukohal, et ametil peab olema kindel volitus ja jõud põhiõiguste harta rakendamise arengu jälgimiseks Euroopa Liidus ja kandidaatriikides; rõhutab, et amet peaks siiski tegelema ka kolmandate riikidega, kui need riigid on kaasatud Euroopa Liitu mõjutavatesse inimõiguste küsimustesse, näiteks juhul kui kahtlustatakse demokraatia klausli rikkumist;
28. usub, et põhiõiguste ametil peaks olema eriline seisund Euroopa Liidu ametite hulgas; usub, et ametil oleks suurem õiguspärasus, kui selle juhtorganid nimetaks Euroopa Parlament, need oleksid vastutavad Euroopa Parlamendi ees ja annaksid aru vastavatele parlamendikomisjonidele; on veendunud, et ameti sõltumatus ja usaldusväarsus on ameti ja Euroopa institutsioonide vahelise koostoimimise eeltingimus;
29. leiab, et ametit tuleb pidada igas suhtes täiesti sõltumatuks; rõhutab seepärast, et ametil peab olema piisavalt personali ja eelarvevahendeid oma ambitsioonikate volituste täitmiseks, tehes seda teadustöö kogemustega, tervikliku ja isiklikul tasandil usaldusväärse meeskonnaga;
30. leiab, et ameti võtmeorganid peaksid koosnema liikmeriikide kõrgeima erialase tunnustusega sõltumatutest ekspertidest (kelle hulgas peaksid võimalusel olema ka konstitutsioonikohtute liikmed), Euroopa Liidu institutsioonide, Euroopa Nõukogu ja rahvusvaheliste valitsusväliste organisatsioonide kõrgetasemelistest esindajatest; rõhutab, et ameti Euroopa Parlamendi poolt nimetatud juhul peaksid olema suurepärased kogemused inimõiguste valdkonnas;

31. on seisukohal, et enamus käesolevas resolutsioonis toodud ettepanekutest¹ taotleb teave kogumist, analüüsimist ja käsitlemist viisil, mis võtaks arvesse inimõiguste kaitsemeetmete mõju hinnangut ühenduse ja liidu pädevuste täitmisel; lisaks sellele taotletakse soovitud haldus- ja õigusloomemenetluste korralduse parandamist ning nende õigusliku põhjenduse leidmist, eriti poliitikavaldkondades, mis käsitlevad diskrimineerimisvastase võitluse meetmeid (EÜ asutamislepingu artikkel 13), liikumisvabadust (EÜ asutamislepingu artikkel 18), varjupaika (EÜ asutamislepingu artikkel 63), õiguslast koostööd tsiviilasjus (EÜ asutamislepingu artikkel 65), andmekaitset (EÜ asutamislepingu artikkel 286) ja läbipaistvust (EÜ asutamislepingu artikkel 255);
32. leiab seetõttu, et see õigusakt, mis määratleb teabe kogumise funktsiooni, võib moodustada õigusliku baasi põhiõiguste ameti loomiseks, mille tegevus toetaks käesolevas resolutsioonis käsitletud valdkondadega tegelevate institutsioonide tegevust; nende tingimuste juures tuleks nõuda kaasotsustamisemenetlust Euroopa Parlamendiga ning kvalifitseeritud hääleteenamust nõukogus;
33. kutsub vastavalt EÜ asutamislepingu artiklile 192 komisjoni üles esitama õigusloomega seotud ettepaneku eespoolnimetatud viidete alusel, eelkõige seoses Euroopa poliitikaga, mille juures parlament on kaasõiguslooja; leiab, et peamine õiguslik alus peaks olema EÜ asutamislepingu artikkel 13, mis diskrimineerimise vältimise kaudu kaitseb inimväärikust, mis on mistahes põhiõigusi käsitleva poliitika põhielement; jätab komisjoni otsustada, viidates komisjoni meetmele, kas kolmanda samba alla kuuluv meede on vajalik vastavalt politsei- ja õiguslase koostööga seotud algatustele;
34. leiab, et amet peaks tegutsema katusorganisatsioonina, mis hõlmaks kõiki inimõigustega seotud küsimusi, et vältida seda, et erinevad struktuurid teevad sama tööd;
35. leiab, et amet peaks olema kavandatud mitmekihilise struktuurina (võrkude võrk), horisontaalsete pädevustega spetsialiseeritud asutusena, milles iga kiht etendab oma rolli ja aitab kaasa põhiõiguste kultuuri arengule liidus; usub, et agentuur peaks koondama asjaomased andmed, analüüsid ja kogemuse, mida leidub Euroopa Liidu ja riiklikes institutsioonides, riikide parlamentides, valitsustes ja inimõiguste asutustes, kõrgemates/põhiseaduskohtutes, valitsusvälistes organisatsioonides ja olemasolevates

¹ Vaata eelkõige lõikeid:

11 – iga õigusloomega seotud ja strateegilise ELi algatuse mõju hindamine, võttes aluseks komisjoni poolt 27. aprillil 2005. aastal vastuvõetud mõjuhinnangu lähenemist;

13 – kõrgemate kohtute vahelise dialoogi ja koostöö edendamine;

16, 18 ja 19: liikmesriikide põhiõiguste instituutide ja direktiiviga 2000/40/EÜ kehtestatud "võrdsuskomisjonide" toetamine teabe kogumisel;

17: liikmesriikide parlamentide alalise põhiõiguste valdkonna foorumi loomine ning ELi kui vabadusel, turvalisusel ja õigusel põhineva ala loomine;

23: ELi inimõiguste poliitikat mõjutatavate välistegurite uurimuse rahastamine ning Euroopa põhiõiguste ameti võimalik konsultatiivne roll;

24 ja 25: struktureeritud operatiivkoostöö ja sünergia Euroopa Nõukoguga;

49: ELi institutsioonide teabe- ja kommunikatsioonistrateegia selles osas kus ELi poliitika mõjutab põhiõigusi;

26, 27, 28, 32, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 50: võimaliku viitena loodava agentuuri ülesannete ja volituste jaoks;

29, 30, 34, 35, 36, 38: loodava ameti organite ja organisatsioonilise struktuuri jaoks.

võrkudes, nt põhiõiguste sõltumatute ekspertide võrk, eriti Euroopa Rassismi ja Ksenofoobia Järelevalvekeskuse (EUMC) ja selle teabevõrgu (RAXEN) teadmised;

36. avaldab arvamust, et olemasolevad Euroopa ja riiklikud inimõiguste institutsioonid peaksid olema osa "võrkude võrgust", ametoleks ELi inimõiguste poliitika kvaliteedi ja järjepidevuse tagamise vahendiks: selleks tuleks koostada Euroopa ja riiklike institutsioonide ning toimivate võrkude kaart;
37. näeb raamistikus võimalust luua läbi Põhiõiguste ameti olemasolevaid organeid, õigusakte ja menetlusi ühendav tõhus võrgustik;
38. leiab, et enne, kui luuakse uus organisatsioon põhiõiguste kaitseks, on vaja uurida olemasolevate organisatsioonide tugevdamist ja nende liitmise võimalust nende tegevuse parandamise eesmärgil; nõuab seetõttu, et tulevane soouuringute instituut peaks "võrgustike võrgustikuna" kuuluma põhiõiguste ameti koosseisu, töötades oma nime all ja asudes võimaluse korral samas kohas, et järgida uute põhiõigustega tegelevate institutsioonide loomisel mõistlikku, säästlikku ja järjepidevat lähenemist;
39. teeb ettepaneku, et amet peaks olema struktureeritud põhiõigusi puudutavate valdkondade põhjal – täienduseks Euroopa Rassismi ja Ksenofoobia Järelevalvekeskuse (EUMC) pädevusele võitluses rassismi ja ksenofoobiaga –, mille seas on sõna-, kogunemis-, ühinemise- ja mõttevabadus, õigus osaleda võrdsetel tingimustel valimistel, õigus haridusele ja vabadusele, solidaarsus ja sotsiaalsed õigused, laste õigused, sooline võrdõiguslikkus, naistevastane vägivald, inimkaubandus, kodanikuõigused ja õiglus, varjupaigaõigus, romide küsimus ja vähemuste õigused ning austus kultuurilise, usulise ja keelelise mitmekesisuse vastu; kui mõnes valdkonnas juba eksisteerib kogu liitu hõlmav organ, tuleks ameti ülesandeid selles valdkonnas ellu viia nii, et vastavast instituudist saab ameti integreeritud osa;
40. märgib, et rahvusvähemuste kaitse laienenud Euroopa Liidus on oluline küsimus ja seda ei saavutata lihtsalt ksenofoobia ja diskrimineerimise vastu võitlemisega; rõhutab, et kõnealust keerukat probleemi peaks käsitlema muudest vaatevinklitest ning etniliste ja rahvusvähemuste kaitsmine peaks olema üks agentuuri eriülesannetest;
41. väidab, et kolmele kõige olulisemale funktsioonile, mida selline institutsioon peaks täitma (põhiõiguste edendamine, põhiõiguste tagamise järelevalve ja olulisimate persoonide, liikmesriikide, ELi institutsioonide ja kodanike teadlikkuse tõstmine), tuleks nimetatud uue instrumendi kujundamisel pöörata erilist tähelepanu, et täita vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala strateegilisi nõudeid;
42. on arvamusel, et nende kolme põhiülesande täitmise eesmärgil peaks amet oma võrkude kaudu koguma andmeid ja neid analüüsima ning talle peaks antama volitused edastada arvamusi ja teha soovitusi Euroopa Parlamendile, nõukogule ja Euroopa Komisjonile;
43. leiab, et põhiõiguste edendamise ülesande raames peaks tulevane amet andma inimõiguste poliitika kujundamisele proaktiivset toetust kahel viisil: tehes kindlaks, kus on seadusandlikud parandused kõige soovitatavamad, ning jälgides kehtivate õigusaktide rakendamist ja jõustamist;

44. leiab, et amet peaks osana oma põhiõiguste kaitsmise alasest tööst koostama Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile esitatava aastaaruande olukorra kohta ameti tegutsemispiiridesse jäävate õiguste osas; leiab samuti, et kohtuliku pädevuseta amet peaks aru andma otse ja ennekõike Euroopa Parlamendile, mille põhjal viimane saab koostada järeldusi ja võtta vastu soovitusi, ning nõukogule;
45. leiab, et ameti järelvalvel on lisaväärtus põhiõiguste kaitse ja edendamise horisontaalse seisukoha esitamisel, mispärast kaetakse kõik põhiõiguste hartas ja põhiseaduse lepingu esimese osa asjaomastes sätetes sisalduvad õigused; nõustub, et ameti iga-aastane tööplaani võiks olla üks temaatiline raskuspunkt;
46. rõhutab, et kõne alla ei tule ettevalmistuste tegemine millegi loomiseks, mis oleks samaväärne Euroopa Liidu Inimõiguste Kohtuga; saab aru, et inimõiguste üksikute rikkumistega tegelemine on täiesti erinev sellise poliitilise süsteemi või selles kehtivate õigusaktide kontrollimisest, mis ei pruugi vastata üldiselt tunnustatud inimõiguslastele normidele;
47. väidab, et ametil peaks olema nõuandev roll Euroopa Liidu lepingu (TEU) artikli 6 ja 7 sätete osas, toetades parlamendi ja nõukogu tegevust ning kasutades selle võrkudest kogutud teavet, teadmisi ja asjatundlikkust;
48. väidab, et agentuur peaks võtma konkreetseid meetmeid, et leida parimad võimalused Euroopa Liidu inimeste teavitamiseks nende õigustest ja, et luua liidus põhiõiguste kultuur, mida saaks seejärel edukalt edendada kui üht selle põhiväärtust ka väljaspool liitu;
49. usub, et täiustatud teabe- ja kommunikatsioonistrateegia on vajalik, kui tahetakse saavutada eesmärki edendada põhiõigusi ja tõsta teadlikkust põhiõiguste küsimuses (luua põhiõigusi austav kultuur); usub, et seda eesmärki võiks aidata saavutada rahvusvahelise üldsuse poolt tunnustatud põhiõigusi ja inimõigusi käsitleva õppeaine lisamine liikmesriikide koolide õppekavadesse;
50. leiab, et nende konkreetsete meetmete hulka peaks kuuluma ka ameti korraldatav koolitustegevus, mis oleks suunatud inimõiguste valdkonnas tegelevatele inimestele Euroopas, ükskõik, kas need on kodanikuühiskonna esindajad või kutseorganisatsioonid;
51. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Ülemkogule, nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, riiklikele inimõiguste organisatsioonidele, Euroopa Nõukogule, ÜROle ja OSCEle.

EXPLANATORY STATEMENT

The EU context

1. In order to understand what the protection of fundamental rights within the European Union (EU) involves today, it is necessary to first decide whether a future agency dealing with the issue should be regarded as an aim or a tool in the process. Although, in this regard, the European Commission Communication explicitly specifies the aim of creating a Fundamental Rights Agency, the European Parliament should concentrate on undertaking an analysis of the situation to be brought about after the ratification of the Constitutional Treaty; paying special attention to the issue of protecting and promoting fundamental rights. As this “new legal order” may give another focus to the mission of the European Union, it is essential to examine the consequences of this shift with emphasis, an apparent process of evolution from an economic union to a political community. The promotion of fundamental rights requires a structured approach to this new context; a clear political will on its whereabouts needs yet to be expressed. This task will possibly be taken over by the Commission, within the framework of the Group of Commissioners dealing with Fundamental Rights, Anti-Discrimination and Equal Opportunities, chaired by President Barroso. Nonetheless, it is of utmost importance that the European Council elaborates guidelines in this field as well.
2. Since 1 May 1999 fundamental rights have been the “foundation” of the European Union, according to Art. 6 p.1 of the Treaty on the European Union (TEU)¹. The problem was (and is) that the existing treaties lack a clear description of these rights as they only refer to the European Charter on Human Rights and Fundamental Freedoms (ECHR) and to the common constitutional traditions of the Member States. An increase in the 'visibility' of these rights was the mandate given by the European Council to the Convention, which drafted the Charter. The objective of the second Convention which submitted the Constitution to the Intergovernmental Conference (IGC) was to make such a Charter binding. Now this objective has been reached and even if this exercise mainly aimed at making rights which were already part of the European Union “acquis” visible, such transparency will be an essential step forward in the relationship between the Union and its citizens, the EU judiciary and the legislature, the EU and its Member States, as well as the EU and the Council of Europe.
3. The Treaty of Amsterdam defined as an objective for the European Union the creation of an Area of Freedom, Security and Justice. The Tampere European Council made this aim a priority of the political agenda. The new Financial Perspectives also reflect this central policy aim. As a core component of reaching this aim, a balance must be ensured by simultaneously developing the three elements. Further enhancement of mutual confidence among Member States is still needed. Above all, the protection and promotion of fundamental rights is an essential precondition to the establishment of the Area of Freedom, Security and Justice.

¹ As modified by the Amsterdam Treaty which codified the ECJ jurisprudence since the C-29/69 « Stauder » of 12th November 1969 Rec.419)in C-11/70 “Internationale Handelsgesellschaft”, Rec. 1125, C-4/73 “Nold” of 14th May 1974, rec. 491, C-44/79 “Hauer” rec. p.3727 and C-5/88 “Wachhauf” of 13th July 1989)

4. The Hague programme welcomed the results achieved in accomplishing the objectives of the Tampere European Council: the foundations of a common asylum and immigration policy being established, the harmonization of border controls prepared, police cooperation improved, the basis for judicial cooperation established. However, coordination and coherence between the external and internal dimensions of Union policies still has to be ensured. The existing Treaties provide the legal basis for action in this field and will continue to constitute a legal obligation, even if the Constitutional Treaty is not ratified.
5. Although the Charter is not yet legally binding, it carries a powerful political impact. The incorporation of the Charter on Fundamental Rights into the Constitutional Treaty and the EU's future accession to the European Charter on Human Rights and Fundamental Freedoms (ECHR) will in fact create a legal obligation for the Union to ensure that fundamental rights are actively promoted across all policy areas.

The role of national institutions

6. Empowering and integrating the existing national human rights institutions into the "network of networks" an Agency may be envisaged as a political tool to ensure the quality and coherence of the EU human rights policy.
7. The national human rights institutions established in almost all Member States with the encouragement of the United Nations can be grouped into three categories: the human rights commissions, the ombudsmen and the specific institutions protecting the rights of a particular vulnerable group. One of their functions is to systematically review governments' human rights policy to prevent shortcomings and to suggest improvements, since prevention is much easier than detecting problems and finding remedies. Their responsibility in raising awareness on human rights is also significant. Identifying cases of maladministration and finding ways of redress is also among their duties, as well as acting as consultants or advisors to the legislative and the executive. Their role is clearly complementary. These national institutions focusing on the protection and promotion of human rights are neither judicial, nor law-making; they only have advisory authority. They see the creation of an Agency as an excellent opportunity to fill the gaps in the present system of protecting human rights within the EU.
8. It is desirable that a more formalized link be established between these bodies and the Agency. In this process it is essential to harmonize national assessment procedures. In the individual Member States, progress and regression have to be equally measured by the existing human rights standards. No quality compromise should be made with respect to the outcome of the work of the Agency.
9. The Agency should develop mechanisms that help Member States achieve progress in developing national standards of action on human rights and fundamental freedoms on the basis of the Paris Principles.¹

¹ At a 1991 UN-sponsored meeting of representatives of national institutions held in Paris, a detailed set of principles on the status of national institutions was developed – these are commonly known as the Paris Principles. These principles,

Cooperation with international bodies

10. When looking for ways of enhancing the EU's international cooperation in this sensitive field, the key words are coordinating initiatives and maximizing synergies. It is important that legal certainty and coherence is assured in fundamental rights protection all over Europe.
11. The European Union cannot afford not to take into account the Council of Europe (CoE) achievements in the field of human rights protection and promotion, where the EU lacks sufficient legal basis (the protection of national minorities is one of the best examples of such fields). However, by no means should we allow for the setting of standards whose inconsistency creates confusion and therefore destroys the credibility of the basic standards.
12. Exchange of information and data would clearly not be sufficient to ensure meaningful cooperation between the Agency and the Council of Europe. It is of utmost importance that a functional model of cooperation will be worked out that an institutionalized link is established between the two bodies.
13. Apart from the Council of Europe, there are several other organizations active in the human rights field, such as the Organisation for Security and Cooperation in Europe (OSCE) and the specialized agencies of the United Nations. In designing the mandate of the Agency a new reference could be made to these institutions, and there should be a living and structured link developed with civil society as well. The Agency should be a crossroad, which facilitates contacts between the various stakeholders so that synergies are established.

The Agency on Fundamental Rights

14. Taking as starting point the general context described above, some reflections will now be made on the future Agency on Fundamental Rights. As there are three political objectives set in the strategy, there should be three main functions of this new community instrument:
 - a. Promotion of fundamental rights
 - b. Protection of fundamental rights
 - c. Raising awareness between the actors (EU institutions and citizens)
15. The Agency can be best envisaged as a "network of networks", a specialized agency with horizontal competencies, applying different tools, utilizing all the relevant experience gathered on the various levels of the field of protecting human rights and fundamental freedoms. It should act as a focal point for synthesizing all this knowledge.

subsequently endorsed by the UN Commission on Human Rights (*Resolution 1992/54 of 3 March 1992*) and the UN General Assembly (*Resolution 48/134 of 20 December 1993, annex*) have become the foundation and reference point for the establishment and operation of national human rights institutions.

16. The Agency should be empowered to give consultancy, opinions, recommendations and do awareness raising through objective and adequate information given to the Commission, Parliament and Council, supporting all the three institutions. It is essential that the body remains independent, free from the influence of any stakeholders, genuinely autonomous (comprising notions such as independence, responsibility, authority). There are two main components in ensuring this independence: the Agency has to have a budget that allows for the accomplishments of its ambitious mandate and a management board that encompasses high-level representation from Member States and EU institutions. These two elements will establish the credibility of the Agency from the very start and provide it with enough authority to be useful and not to be a waste of money. The budget and staffing has to be appropriate to the task.
17. As for the dilemma of which rights need to be protected, it is of utmost importance that all rights in the Charter on Fundamental Rights and relevant provisions of the first part of the Constitutional Treaty are covered, but priorities could be established among them. It is important to allow for some flexibility in setting the priorities: it would be counterproductive to fix them at the start, since the sensitivity of the field might require an occasional altering of focus. This can be done on the level of settling the work programme of the Agency, perhaps on an annual basis and priorities could be established both in terms of thematic focus and geographical scope. The latter should primarily concentrate on EU Member States, but also include the accession states, after the signature of the Accession Treaty. The Agency might be given competence in raising awareness on situations evoking Article 7 of TEU, since the relevant expertise will already be located there.
18. The expertise of the EUMC (European Monitoring Centre on Racism and Xenophobia) and its RAXEN Network¹ should be used by maintaining the fight against racism and xenophobia as one of the areas of concern for the Agency. However, other focuses should be considered as well.
19. The protection of national minorities upon EU enlargement will constitute a significant issue, and their promotion cannot be assured exclusively through the fight against xenophobia. This complex problem has to be addressed from different angles as well - therefore a separate sector of the Agency should deal with the question of national minorities based on the experience of existing European and national institutions and networks in this field, such as the European Center for Minority Issues or the COMIR network.
20. The Agency on Fundamental Rights and the relevant EU policy will be a core element of a future European legal order, therefore its designation cannot be a mere political declaration.
21. To reflect on the implementation of the existing legislation and to find a balance between the assertion of individual rights and the enhancement of collective security is an extremely sensitive task. Therefore the Agency should be the centre of the European movement towards better protection of fundamental rights and any existing experience

¹ European Racism and Xenophobia Network, created in 2000 by the EUMC.

must be used in this process. The ambition is to place fundamental rights at the heart of all EU policies and measures so that Europe is indeed referred to as a symbol of fundamental rights.

26.4.2005

VÄLISASJADE KOMISJONI ARVAMUS

Saaja: kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon

Põhiõiguste edendamine ja kaitsmine: siseriiklike ja Euroopa institutsioonide, sh Põhiõiguste ameti roll
(2005/2007(INI))

Arvamuse koostaja: Baroness Nicholson of Winterbourne

ETTEPANEKUD

Välisasjade komisjon palub kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni kui vastutaval komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. toetab täielikult 13. detsembri 2003. a Euroopa Ülemkogu lõppjäreldusi, et tuleks paluda komisjonil esitada konkreetne ettepanek ELi inimõiguste ameti loomiseks;
2. viitab 30. märtsil 2005. a väliskomisjoni poolt vastuvõetud resolutsiooni ettepanekule aastaaruande kohta, mis käsitleb inimõiguste olukorda maailmas 2004. a ja ELi poliitikat antud valdkonnas;
3. juhib tähelepanu sellele, et põhiõiguste edendamine ja kaitsmine ühelt poolt ning demokraatia ja õigusriigi olemasolu teiselt poolt on omavahel lahutamatu seotud;
4. palub komisjonil teha ettepanek, et antud ameti pädevus ei piirduks mitte ainult Euroopa Liidu liikmesriikidega, vaid hõlmaks ka kõiki kandidaatriigi staatuses olevaid riike;
5. tuletab komisjonile meelde, et ajal, mil kodanikel on õigustatud kartusi seoses Euroopa Liidu aluseks oleva ühenduse väärtuste süsteemi kavatsetava laiendamisega, oleks nimetatud riikide antud ameti tegevusvaldkonda ning demokratiseerimisprotsessi mittekaasamine mõeldamatu, võttes ka arvesse ELi avaldusi demokraatia ja inimõiguste tähtsuse kohta ÜVJP valdkonnas;

6. on arvamusel, et amet peaks tegelema andmete kogumise ja analüüsimisega, inimõiguste olukorra jälgimise ja hindamisega ning sellele hindamisele antava reageeringu jälgimise ja hindamisega, asjakohaste täiustamissoovitustega ELi tasandil ning vajaduse korral ka liikmesriikide tasandil;
7. rõhutab vajadust, et amet annaks parlamendile korrapäraselt aru;
8. nõuab, et ametile tuleks tagada piisavad rahalised vahendid ja vastav personal ning samuti peaks tal olema selged sidemed ja töösuhted teiste antud valdkonnas tegutsevate ametite ja organisatsioonidega (nt Euroopa Nõukogu, OSCE, ÜRO ja eelkõige Euroopa Nõukoguga) ning valitsusväliste organisatsioonidega; rõhutab, et tuleb hoolikalt vältida nende ametite, organisatsioonide ning muude ekspertide võrgustike rollide dubleerimist, et luua tõelist lisandväärtust ELis;
9. palub komisjonil lasta koostada põhjalik uuring sarnase struktuuri loomise vajaduse kohta (komisjonis või sellest väljaspool), mis tegeleks asjakohase demokraatiat ja inimõigusi käsitleva teabe hankimisega nendes maades, keda antud ameti tegevus ei hõlma, ja esitada see uuring koos ametit puudutava seisukohaga parlamendile.

MENETLUS

Pealkiri	Põhiõiguste edendamine ja kaitsmine: siseriiklike ja Euroopa institutsioonide, sh Põhiõiguste ameti roll
Menetluse number	2005/2007(INI)
Vastutav komisjon	LIBE
Nõuandev komisjon istungil teada andmise kuupäev	AFET 24.2.2005
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Baroness Nicholson of Winterbourne 1.2.2005
Arutamine komisjonis	31.3.2005 9.4.2005 26.4.2005
Ettepanekute vastuvõtmise kuupäev	26.4.2005
Lõpphääletuse tulemused	poolt: 48 vastu: 6 erapooletuid: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Angelika Beer, Bastiaan Belder, Monika Beňová, André Brie, Elmar Brok, Philip Claeys, Simon Coveney, Giorgos Dimitrakopoulos, Anna Elzbieta Fotyga, Jas Gawronski, Maciej Marian Giertych, Alfred Gomolka, Anna Ibrisagic, Toomas Hendrik Ilves, Ioannis Kasoulides, Bogdan Klich, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Armin Laschet, Cecilia Malmström, Emilio Menéndez del Valle, Francisco José Millán Mon, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Vural Öger, Cem Özdemir, Justas Vincas Paleckis, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Paweł Bartłomiej Piskorski, Michel Rocard, Raül Romeva i Rueda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Emil Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Gitte Seeberg, Ursula Stenzel, István Szent-Iványi, Konrad Szymański, Charles Tannock, Ari Vatanen, Jan Marinus Wiersma, Karl von Wogau, Josef Zieleniec
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Laima Liucija Andrikiienė, Alexandra Dobolyi, ʔrpʔd Duka-Zólyomi, Michael Gahler, Georg Jarzembowski, Jaromír Kohlíček, Alexander Lambsdorff, Erik Meijer, Pasqualina Napoletano, Janusz Onyszkiewicz, Aloyzas Sakalas
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)	

21.4.2005

KULTUURI- JA HARIDUSKOMISJONI ARVAMUS

Saaja: kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon

Põhiõiguste edendamine ja kaitsmine: siseriiklike ja Euroopa institutsioonide, sh Põhiõiguste ameti roll
(2005/2007(INI))

Arvamuse koostaja: Manolis Mavrommatis

ETTEPANEKUD

Kodanikuvabaduse, justiits- ja siseasjade komisjon palub vastutaval kultuuri- ja hariduskomisjonil lisada oma raportisse järgmised muudatusettepanekud:

Põhiõiguste amet

1. usub, et täiustatud teabe- ja kommunikatsioonistrateegia on vajalik, kui tahetakse saavutada eesmärki edendada põhiõigusi ja tõsta teadlikkust põhiõiguste küsimuses (luua põhiõigusi austav kultuur); usub, et seda eesmärki võiks aidata saavutada rahvusvahelise üldsuse poolt tunnustatud põhiõigusi ja inimõigusi käsitleva õppeaine lisamine liikmesriikide koolide õppekavadesse;
2. on arvamusel, et rajatava asutuse struktuur peaks peegeldama tema eesmärke ja põhiõiguste harta struktuuri; usub, et asutuse eriallüksused peaksid vastutama hartast kinnipidamise jälgimise eest hariduse *valdkonnas* (artikkel 14) kultuurilise, usulise ja keelelise mitmekesisuse tunnustamise osas (artikkel 22), samuti meedias (artikkel 11);
3. usub, et asutuse koostöö teiste rahvusvaheliste organisatsioonidega, eeskätt Euroopa Nõukoguga, ei peaks piirduma teabevahetusega, vaid oleks pigem institutsioonilisel kujul; on arvamusel, et Euroopa Nõukogu vastavate instrumentide ratifitseerimine kõikide liikmesriikide poolt on vajalik eeltingimus asutuse tõhusaks toimimiseks;

Euroopa Nõukogu instrumentide allkirjastamine ja ratifitseerimine

4. tervitab Euroopa Nõukogu Piiriülese televisiooni Euroopa konventsiooni ja konventsiooni muutmise protokollu jõustumist Tšehhi Vabariigis 2004. aasta märtsis; märgib, et konventsioon ja protokoll on nüüdseks jõustunud kõigis kümnes liikmesriigis, mis ühinesid Euroopa Liiguga mais 2004; kutsub Belgia, Taanit ja Iirimaa üles seda konventsiooni ja protokollu allkirjastama ning ratifitseerima; kutsub

Kreekat, Luksemburgi ja Rootsit üles neid instrumente ratifitseerima;

5. viitab parlamendi 20. novembri 2002. aasta ja 22. aprilli 2004. aasta resolutsioonidele meedia koondumise kohta; väljendab oma muret võimaliku ohu üle, mida põhjustab meedia omanikeringi koondumine meediavabadusele ja arvamuste paljususele;
6. kutsub Prantsusmaad üles kirjutama alla Euroopa Nõukogu rahvusvähemuste kaitse raamkonventsioonile; kutsub Belgiat, Kreekat, Lätit, Luksemburgi ja Hollandit üles allkirjastama seda konventsiooni, arvestades nende oma ühiskondades toimunud konsultatsioone ning vajadust tõsta avalikkuse teadlikkust vähemuste huve toetavate konventsiooni sätete tõhusa rakendamise kohta;
7. kutsub Belgiat, Eestit, Iirimaad, Kreekat, Leedut, Lätit ja Portugali üles kirjutama alla Euroopa regionaal- või vähemuskeelte hartale; kutsub Tšehhi Vabariiki, Prantsusmaad, Itaaliat, Luksemburgi, Maltat ja Poolat seda hartat ratifitseerima, arvestades nende oma ühiskondades toimunud konsultatsioone ning vajadust tõsta avalikkuse teadlikkust regionaal- või vähemuskeeli toetavate harta sätete tõhusa rakendamise kohta;

Haridus

8. kutsub liikmesriike tungivalt üles tegema kõik selleks, et tagada pagulaste, varjupaiga taotlejate ja sisserändajate laste lülitamine haridussüsteemi;
9. väljendab muret, et puudulike tingimuste ja ebapiisava praktilise toe tõttu ei saa puuetega õpilased sageli jätkata haridusteed pärast selle kohustusliku osa lõppu ega omanda kõrgemat haridust; on arvamusel, et see olukord on vastuolus harta artikli 14 lõikes 1 sätestatud vabadustega; nõuab tungivalt, et liikmesriigid selle probleemiga tegeleksid;
10. kutsub liikmesriike tungivalt üles jätkama oma pingutusi sinti ja romi vähemuste olukorra parandamiseks, võttes kasutusele abinõud diskrimineerimise vältimiseks töökohal ja majutamisel ning arvestades sinti ja romi laste erilisi haridusvajadusi.

MENETLUS

Pealkiri	Põhiõiguste edendamine ja kaitsmine: siseriiklike ja Euroopa institutsioonide, sh Põhiõiguste ameti roll
Menetluse number	200452007(INI)
Vastutav komisjon	LIBE
Nõuandev komisjon istungil teada andmise kuupäev	CULT 24.2.2005
Tõhustatud koostöö	ei
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Manolis Mavrommatis 25.11.2004
Arutamine komisjonis	14.3.2005 21.4.2005
Ettepanekute vastuvõtmise kuupäev	21.4.2005
Lõpphääletuse tulemused	poolt: 31 vastu: 0 erapooletuid: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	María Badía i Cutchet, Christopher Beazley, Giovanni Berlinguer, Guy Bono, Marie-Hélène Descamps, Jolanta Dickute, V?ra Flasarová, Milan Gaľa, Claire Gibault, Vasco Graça Moura, Lissy Gröner, Luis Francisco Herrero-Tejedor, Ruth Hieronymi, Manolis Mavrommatis, Marianne Mikko, Zdzisław Zbigniew Podkański, Miguel Portas, Christa Prets, Karin Resetarits, Nikolaos Sifunakis, Helga Trüpel, Henri Weber, Thomas Wise, Tomáš Zatloukal
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Ivo Belet, Michael Cramer, András Gyürk, Małgorzata Handzlik, Gyula Hegyi, Ignasi Guardans Cambó, Nina Škottová, Witold Tomczak
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)	

20.4.2005

PÕHISEADUSKOMISJONI ARVAMUS

Saaja: kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon

Põhiõiguste edendamine ja kaitsmine: siseriiklike ja Euroopa institutsioonide, sh Põhiõiguste ameti roll
(2005/2007(INI))

Arvamuse koostaja: Ignasi Guardans Cambó

ETTEPANEKUD

Põhiseaduskomisjoni palub kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjonil kui vastutaval komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- võttes arvesse resolutsiooni komisjoni teatise kohta, mis puudutab Euroopa Liidu lepingu artiklit 7: austada ja edendada väärtusi, millel liit põhineb¹,
- 1. usub, et olemasolevad rahvusvahelised, Euroopa ja riiklikud õigusaktid sätestavad rahuldavad meetmed põhiõiguste kaitsmiseks Euroopa Liidus, ja tunnistab tõsiasi, et komisjon kontrollib juba tavapärase otsustamismenetluse osana kõiki õigusaktide ja õigusaktide projektide ettepanekuid nende vastavuse osas põhiõiguste hartale; märgib samas, et oskusteabe ja kogemuste ulatuslikuma jagamise kaudu on võimalik saavutada ELi standardite üldine paranemine;
- 2. näeb raamistikus võimalust luua läbi Põhiõiguste ameti olemasolevaid organeid, õigusakte ja menetlusi ühendav tõhus võrgustik;
- 3. rõhutab samas, et olemasolevate organite, õigusaktide ja menetlustega kattumist tuleb iga hinna eest vältida nagu ka põhiõiguste kaitse mõiste ülemäärast bürokratiseerumist;
- 4. rõhutab, et kõne alla ei tule ettevalmistuste tegemine millegi loomiseks, mis oleks

¹ Euroopa Parlamendi 20. aprilli 2004. a resolutsioon P5_TA(2004)0309 AFCO raporti põhjal, raportöör: Johannes Voggenhuber.

samaväärne Euroopa Liidu Inimõiguste Kohtuga; saab aru, et inimõiguste üksikute rikkumistega tegelemine on täiesti erinev sellise poliitilise süsteemi või selles kehtivate õigusaktide kontrollimisest, mis ei pruugi vastata üldiselt tunnustatud inimõiguslastele normidele.

MENETLUS

Pealkiri	Põhiõiguste edendamine ja kaitsmine: siseriiklike ja Euroopa institutsioonide, sh Põhiõiguste ameti roll
Menetluse number	2005/2007(INI)
Vastutav komisjon	LIBE
Nõuandev komisjon istungil teada andmise kuupäev	AFCO 24.2.2005
Tõhustatud koostöö	
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Ignasi Guardans Cambó 20.1.2005
Arutamine komisjonis	14.3.2005 20.4.2005
Ettepanekute vastuvõtmise kuupäev	20.4.2005
Lõpphääletuse tulemused	poolt: 11 vastu: 7 erapooletuid: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Richard Corbett, Panayiotis Demetriou, Andrew Duff, Maria da Assunção Esteves, Bronislaw Geremek, Ignasi Guardans Cambó, Jo Leinen, Íñigo Méndez de Vigo, Borut Pahor, Rihards Pīks, Marie-Line Reynaud, Alexander Stubb, Johannes Voggenhuber
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Pervenche Berès, Mogens N.J. Camre, Antoine Duquesne, Ashley Mote, Georgios Papastamkos, Jacek Protasiewicz, Reinhard Rack, György Schöpflin, Jacques Toubon
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)	

MENETLUS

Pealkiri	Põhiõiguste edendamine ja kaitsmine: siseriiklike ja Euroopa institutsioonide, sh Põhiõiguste ameti roll			
Menetluse number	2005/2007(INI)			
Menetlusalus	art 45			
Vastutav komisjon istungil teada andmise kuupäev	LIBE 24.2.2005			
Nõuandev komisjon / Nõuandvad komisjonid istungil teada andmise kuupäev	AFCO 24.2.2005	CULT 24.2.2005	AFET 24.2.2005	DEVE 24.2.2005
Arvamuse esitamisest loobumine otsuse kuupäev	DEVE 16.3.2005			
Tõhustatud koostöö istungil teada andmise kuupäev				
Raportis sisalduv(ad) resolutsiooni ettepanek(ud)				
Raportöör(id) nimetamise kuupäev	Kinga Gál 25.11.2004			
Aseraportöör(id)				
Arutamine komisjonis	1.2.2005	16.3.2005	30.3.2005	
Vastuvõtmise kuupäev	26.4.2005			
Lõpphääletuse tulemused	poolt:	42		
	vastu:	3		
	erapooletuid:	1		
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Alexander Nuno Alvaro, Edit Bauer, Mario Borghezio, Mihael Brejc, Maria Carlshamre, Michael Cashman, Giusto Catania, Charlotte Cederschiöld, Fausto Correia, Rosa Díez González, Antoine Duquesne, Kinga Gál, Patrick Gaubert, Elly de Groen-Kouwenhoven, Livia Járóka, Ewa Klamt, Magda Kósáné Kovács, Barbara Kudrycka, Romano Maria La Russa, Henrik Lax, Edith Mastenbroek, Jaime Mayor Oreja, Claude Moraes, Martine Roure, Inger Segelström, Frank Vanhecke, Ioannis Varvitsiotis, Manfred Weber, Tatjana Ždanoka			
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Panayiotis Demetriou, Camiel Eurlings, Jeanine Hennis-Plasschaert, Sophia in 't Veld, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Jean Lambert, Antonio Masip Hidalgo, Javier Moreno Sánchez, Vincent Peillon, Herbert Reul, Marie-Line Reynaud, Antonio Tajani, Kyriacos Triantaphyllides, Rainer Wieland			
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)	María del Pilar Ayuso González, Véronique Mathieu, Manolis Mavrommatis			
Esitamise kuupäev – A6	11.5.2005		A6-0144/2005	